I Guds navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

SANDHEDEN OM

JESUS

Conveying Islamic Message Society
P.o Box 834 - Alex – Egypt
Site: www.islamic-message.net
E-Mail:info_en@islamic-message.net
Tel: 0106901838

Sandheden om

Jesus

Af

Dr. Maneh Hammad Al-Johani

For gratis bog-service, venligst skriv til:

Conveying Islamic Message Society
P.O Box 834 Alexandria, Egypt
Cims_eg@yahoo.com
www.islamicmessage.net
Registered Charity No. 536

COPYRIGHT

I Guds navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Sandheden om Jesus

Forord

Striden omkring personen Jesus Kristus er den vigtigste forskel mellem Islam og Kristendommen. Denne forskel holder følgerne af de to religioner adskilt. Muslimer anser Jesus Kristus for en af Guds store profeter og elsker og respekterer ham, lige så meget som de elsker og respekterer Abraham, Moses og Muhammad (Guds fred være med dem). På den anden side anser kristne Jesus som Gud eller Søn af Gud, et begreb, som muslimer ikke kan acceptere. Faktisk drejer alle de vigtigste doktriner indenfor Kristendommen, der bliver afvist af Islam, sig om personen Jesus. Disse er specielt:

1. Treenighed
2. Jesus' guddommelighed
3. Jesus Kristus som guddommelig søn
4. Arvesynd, og
5. Forsoningslæren

Det er klart, at alle disse dogmas er et resultat af ophøjelsen af Jesus Kristus langt over, hvad Gud ønskede, han skulle være. Disse forskelligheder, fokuserende på Jesus' personlighed, har overskygget de mange ligheder mellem Kristendommen og Islam. Nogle eksempler er moralsystemet og fremhævelsen af menneskelige principper. Det har endda overskygget, hvad muslimer forbinder med Jesus Kristus, såsom jomfrufødslen, at være i stand til at tale i vuggen, udførelsen af mirakler, og Jesus Kristus' anden komme.

De følgende to artikler har til formål at præsenterer et sandt billede af Jesus i Islam, og forklare, hvorfor de kristne har devieret fra hans oprindelige lærdomme. Den første artikel tilkendegiver også, at mange lærde og tænkere, der stadig er indenfor Kristendommens fold, gradvis begynder at blive enig i det islamiske syn på Jesus, i mange tilfælde uden at være klar over det. Dette stemmer overens med min overbevisning om, at jo mere de videnskabelige og bibelske studier gør fremskridt, jo mere vil de blive enige med Islam. Med andre ord, den islamiske sandhed bliver mere

tydelig med tiden. I den hellige Quran hentyder Gud til dette i det følgende vers:

(41:53)
Vi vil vise dem Vore tegn i horisonterne og inden i dem selv, indtil det står klart for dem, at det er sandheden.

Introduktion

Det islamiske syn på Jesus befinder sig mellem to ekstremer. Jøderne, der afviste Jesus som Guds profet, kaldte ham en bedrager. De kristne, på den anden side, anser ham som Guds søn og tilbeder ham således. Islam anser Jesus for en af Guds store profeter og respekterer ham lige så meget som Abraham, Moses og Muhammad. Dette er i overensstemmelse med det islamiske syn på Guds enhed, enheden af guddommelig vejledning, og den supplerende rolle hos Guds budbringeres følgende budskaber. Essensen af Islam, som er den villige overgivelse til Guds vilje, blev åbenbaret for Adam, der lod det gå videre til sine børn. Alle efterfølgende åbenbaringer til Noa, Abraham, Moses, Jesus og til sidst Muhammad var i overensstemmelse med denne første åbenbaring, med tilføjelse af visse detaljer, for at definere forholdet mellem mennesket og Gud, mellem mennesker og andre mennesker, mellem mennesket og miljøet, og at leve ifølge Guds instruktioner. Derfor bliver enhver uoverensstemmelse mellem åbenbarede religioner, af Islam, anset for at være menneskeskabte elementer, der er blevet indført i disse religioner. Jesus' position i de tre religioner: Jødedom, Kristendom og Islam bør ikke være nogen undtagelse. Selvom Quranen ikke præsenterer et detaljeret livsforløb af Jesus, så kaster den lys over de vigtigste aspekter omkring hans fødsel, hans mission, hans himmelfart og fælder dom over det kristne trossystem angående ham.

Maria

Quranens beretning om Jesus begynder med undfangelsen af hans moder, Maria. Imrans hustru, Marias moder, havde aflagt et løfte om at hellige sit barn til Guds service i templet. Zakaria, som tog sig af Maria, plejede at finde fødevarer hos Maria. Da han spurgte hende, hvorfra hun fik dette, svarede hun, at det var fra Gud. Det Quraniske vers siger:

(3:35-37
Da Amrans hustru sagde: "Herre, jeg skænker Dig, hvad der er i mit moderliv som indviet. Tag imod det fra mig: Du er Den Hørende og Den Vidende".36 Da hun var nedkommet med hende, sagde hun: "Herre, jeg er nedkommet med en pige ... Jeg har kaldt hende Maria, og jeg stiller hende og hendes efterkommere under Din beskyttelse mod den bortstenede Satan".37 Hendes Herre tog velvilligt imod hende og gav hende en god opvækst. Han gjorde Zakarias til hendes værge. Hver gang Zakarias kom ind i helligdommen til hende, fandt han underhold hos hende. "Maria!" sagde han, "Hvor har du fået det fra?" Hun sagde: "Det kommer fra Gud. Gud forsørger, hvem Han vil, uden afregning".

Glade nyheder og Jesus' fødsel

Da Maria var blevet voksen, viste den Hellige Ånd (Ærkeenglen Gabriel) sig for hende, som en mand, og bragte hende nyheden om en søn. Vi læser i Quranen den følgende dialog mellem Maria og englene:

(3:45-47)
Da englene sagde: "Maria! Gud forkynder dig det gode budskab om et ord fra sig. Hans navn er Messias, Jesus, Marias søn. Han vil være højt agtet i denne verden og i den hinsidige, en af dem, der bliver bragt nær." 46 Han vil tale til menneskene, når han ligger i vuggen, og som moden mand, og han vil være en af de retfærdige." 47 "Herre", sagde hun. "Hvordan kan jeg få et barn, når ingen mand har berørt mig?" Han sagde: "Sådan er det. Gud skaber, hvad Han vil. Når Han har besluttet en sag, da siger Han blot til den: "Bliv til", og så er den til.

Maria undfangede barnet ved et mirakel og trak sig tilbage til et fjernt sted, hvor hun afventede fødslen. Quranen, i et kapitel ved navnet "Maria" fortæller os, hvordan Maria følte, og hvad jøderne fortalte hende, da hun bragte barnet hjem:

(19:22-33)
Hun ventede sig og bar ham og trak sig tilbage med ham til et afsides sted.23 Fødselsveerne drev hende til palmetræets stamme. Hun sagde: "Gid jeg var død forinden og gået helt af minde". 24 Da råbte han til hende under hende: "Vær ikke bedrøvet! Din Herre har skabt et kildevæld under dig. 25 Hvis du ryster palmestammen mod dig, vil den lade saftige , modne dadler falde ned over dig. 26 Så spis og drik og fryd dig! Og hvis du ser noget menneske, så sig: "Jeg har lovet Den Barmhjertige at faste, så

jeg kan ikke tale med nogen i dag." 27 Så bragte hun ham i sine arme til sit folk. "Maria" sagde de. "Du har gjort noget uhørt: 28 Du Arons søster! Din far var ingen dårlig mand, og din mor var ingen skøge!" 29 Så pegede hun hen på ham. De sagde: "Hvordan kan vi tale med en, der er en lille dreng i vuggen?" 30 Han sagde: "Jeg er Guds tjener. Han har givet mig Skriften og gjort mig til profet! 31 Han har gjort mig velsignet, hvor jeg end er, og pålagt mig bøn og almisse, så længe, jeg lever. 32 og ærbødighed over for min moder. Han gjorde mig ikke til usalig voldsmand. 33 Fred være med dig, den dag jeg blev født, den dag, da jeg dør, og den dag, da jeg bliver genopvakt til livet".

Ikke Guds søn

I det samme kapitel, efterfølgende det foregående, forsikrede Gud Muhammad og hele verden, at hvad er foregående nævnt er SANDHEDEN om Jesus, selvom de kristne måske ikke vil tro på det. Så er Jesus ikke Guds søn. Han var, tydeligvis, Marias søn. Verset fortsætter:

(19:34-35)
Dette er Jesus, Marias søn, sagt med sandhedens ord, hvorom de tvivler. Det passer sig ikke for Gud, højlovet være Han!-at tage sig en søn. Når Han har besluttet en sag, da siger Han blot til den: "Bliv til", og så er den til.

Efter denne stærke erklæring om Jesus' natur, befalede Gud Muhammad til at invitere de kristne til en retfærdig aftale: at tilbede den ene Gud:

(19:36)
Gud er min Herre og jeres Herre, så tjen Ham! Det er en lige vej.

Afvisningen af ideen om Gud, som havende en søn, er rapporteret senere i det samme kapitel med endda endnu stærkere ord:

(19:88-93)
De siger: "Den Barmhjertige har taget sig en søn". 89 I har gjort noget afskyeligt! 90 Derved er himlene nær ved at kløves, jorden ved at revne og bjergene ved at synke i grus: 91 At de tillægger Den Barmhjertige en søn! 92 Det passer sig ikke for Den Barmhjertige at tage sig en søn. 93 Der findes ingen i himlene og på jorden, der ikke kommer til Den Barmhjertige som tjener.

Quranen anerkender, at Jesus ikke havde nogen menneskelig fader, men det gør ham ikke til Guds søn eller til Gud selv. Udfra dette kriterie ville Adam være mere berettiget til at være Guds søn, da han hverken havde fader eller moder. Så Quranen henleder vores opmærksomhed mod den mirakuløse skabelse af begge, i det følgende vers:

(3:59)
Med Jesus er det hos Gud som med Adam. Han skabte ham af jord. Derpå sagde Han til ham: "Bliv til", og så var han til.

Quranen afviser begrebet Treenighed lige så stærkt, som det afviser Jesus som Guds søn. Dette er fordi, at Gud er EN. Dette er essensen af alle monoteistiske åbenbaringer. Tre, udfra sund fornuft og udfra simpel regning, er ikke en. Quranen tiltaler de kristne i det følgende vers i et kapitel ved navn "Kvinder":

(4:171-173)
I Skriftens folk! Gå ikke for vidt i jeres religion! Sig ikke andet end sandheden om Gud! Messias, Jesus, Marias søn er kun Guds udsending. Hans ord, som Han talte til Maria, og ånd af Ham. Så tro på Gud og Hans udsendinge, og sig ikke: "Han er tre" Hold inde! Det vil være bedst for jer. Gud er EN gud. Lovet være Han, højt hævet over at have en søn. Alt i himlene og på jorden tilhører Ham. Gud er tilstrækkelig som værge. 172 Messias vil ikke føle sig hævet over at være Guds tjener, lige så lidt som englene, der står Ham nær. De, der føler sig hævet over at tjene Ham og er hovmodige, dem vil Han føre sig i samlet flok. 173 De, der tror og gør gode gerninger, dem vil Han give deres løn i fuldt mål, og Han vil give dem endnu mere af sin overflod. Med de, der føler sig højt hævede og er hovmodige, dem vil Han tildele en pinefuld straf. De vil ikke finde sig nogen ven eller hjælper ud over Gud.

Verset fortsætter med at vække folks opmærksomhed, alle folk, til det bevis, som Muhammad bragte. Gud ved, at folk ofte arver visse ideer og trossystemer, der blandt andet inkluderer fejl og fortolkninger fra tidligere generationer. De har ingen mulighed for selv at opdage disse fejl. Derfor præsenterer Gud Quranen som et bevis for disse folk. Han siger:

(4:174-175)
I mennesker! I har fået et bevis fra jeres Herre. Vi har sendt et klart lys ned til jer. 175 De, der tror på Gud og holder sig til Ham, dem vil Han lade træde ind i sin barmhjertighed og gunst! Han vil lede dem til sig ad en lige vej.

Benægtelsen af Jesu guddommelighed (og for den sags skyld Marias guddommelighed) er præsenteret i Quranen som genstand for en dialog på dommedagen mellem den Almægtige Gud og Jesus. Alle budbringerne (profeterne) og nationerne vil blive samlet foran Gud, og Han vil spørge budbringerne, hvordan de blev modtaget af deres folk, og hvad de sagde til dem. Blandt disse, der vil bliver spurgt, er Jesus:

(5:116-119)
Da Gud sagde: "Jesus, Marias søn! Har du sagt til menneskene: "Tag mig og min mor til guder foruden Gud?" Han sagde: "Højlovet være Du! Det tilkommer ikke mig at sige noget, som jeg ikke har ret til. Hvis jeg havde sagt det, ville Du vide det. Du ved, hvad jeg rummer, men jeg ved ikke, hvad Du rummer. Du alene har viden om de skjulte ting. 117 Jeg har kun sagt til dem, hvad Du befalede mig: "Tjen Gud, min og jeres Herre!" Jeg var vidne om dem, så længe jeg var blandt dem, og da Du kaldte mig bort, holder Du nu opsyn med dem. Du er vidne til alt. 118Hvis Du tugter dem, er de Dine tjenere, og ligeledes, hvis Du tilgiver dem. Du er Den Mægtige og Den Vise. 119 Gud sagde: "Dette er dagen, hvor de sandfærdiges sandfærdighed vil komme dem til gode". De har haver med rindende floder i vente, der skal de forblive til evig tid. Gud vil finde behag i dem, og de vil finde behag i Ham. Det er den vældige sejr.

Jesus' mission

Nu vil man måske spørge: Hvis Quranen benægter Treenigheden og Jesus som Guds søn, hvad var så Jesus' virkelige mission ifølge Quranen? Jesus var et led i en lang kæde af profeter og budbringere, sendt af Gud til forskellige samfund og nationer, hvor end de havde brug for vejledning, eller de havde devieret fra Guds lærdomme. Jesus var specielt beredt af Gud til at blive sendt til jøderne, der havde afveget fra Moses' og andre sendebuds lærdomme. Lige som han mirakuløst fik støtte af Gud ved sin undfangelse, fødsel og barndom, så blev han også støttet af en mængde mirakler, for at bevise, at han var Guds sendebud. Alligevel afviste størsteparten af jøderne hans profetskab. Quranen fortæller os om Jesus' opgave i det følgende vers, der er en fortsættelse af de tidligere nævnte vers, hvor den glade nyhed blev overbragt til Maria:

(3:48-51)
Han vil lære ham Skriften, Visdommen, Toraen og Evangeliet, 49 som en udsending til Israels børn. "Jeg vil bringe jer et tegn fra jeres Herre. Jeg vil skabe jer noget af ler, der har form som en fugl. Jeg vil blæse luft ind i

den, og da vil den, med Guds tilladelse, blive til en fugl, jeg vil helbrede blindfødte og spedalske og give døde liv, med Guds tilladelse, jeg vil fortælle jer, hvad i spiser, og hvad i opbevarer i jeres huse, deri er der et tegn for jer, hvis i er troende. 50 til bekræftelse af det, der allerede foreligger før mig af Toraen, og for at tillade noget af det, der har været jer forbudt. Jeg har bragt jer et tegn fra jeres Herre, så frygt Gud og adlyd mig. 151 Gud er min Herre og jeres Herre, så tjen Ham! Det er en lige vej".

I et andet vers i Quranen bekræfter Jesus gyldigheden af Toraen, der var åbenbaret for Moses, og han bragte også glade nyheder om ankomsten af en sidste budbringer efter ham. Dette er klart tilkendegivet i det følgende vers:

(61:6)
Da Jesus, Marias søn sagde: "Israels børn! Jeg er Guds udsending til jer, kommet for at bekræfte det, der var før mig, Toraen, og for at bringe det gode budskab om en udsending, der kommer efter mig, hvis navn skal være højt lovprist". (Noter at dette er oversættelsen af Ahmed, som er en af profeten Muhammads navne)

Den budbringer, som Jesus giver glade nyheder om, er refereret til i både det Nye og det Gamle Testamente i Biblen. Det Gamle Testamente indeholder adskillige profetier, der kun kan passe på profeten Muhammad. Jeg vil kun citere en af disse, som ikke passer på andre end profeten Muhammad. Den profeti, der var addresseret til Moses sagde, at Gud vil sende, fra Israels "brødre" (brethen) en profet som Moses, der vil blive stifteren, lederen og forbilledet for et samfund af troende. Vi læser dette i det følgende vers i 5. Mosebog 18:

(5. Mosebog 18:18-19)
Jeg vil lade en profet som dig fremstå af deres brødre og lægge mine ord i hans mund, og han skal sige dem alt, hvad jeg byder ham. 19 Og enhver, der ikke vil høre mine ord, som han taler i mit navn, ham vil jeg kræve til regnskab.

Enhver, der har kendskab til profeten Muhammads liv, kan nemt se, at ingen passer til ovenstående beskrivelse bedre end profeten Muhammad. Det var profeten Muhammad, ikke Jesus, der som Moses blev født af normale forældre, blev gift, stiftede et troende samfund, etablerede en fremragende lov, og døde en naturlig død. Et omhyggeligt studie af det Nye Testamente viser, at den samme profet er refereret til af Jesus i:

(Johannes 14:16.17)
Og jeg vil bede Faderen, og han skal give jer en anden talsmand til at være hos jer til evig tid, 17 sandhedens Ånd....

Senere i Johannes Evangeliet gives en specifik beskrivelse af denne Sandhedens Ånd og hans rolle:

(Johannes 16:13-14)
Men når han, sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden, thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer, 14 Han skal herliggøre mig ...

Vendingerne i profetien retfærdiggør ikke den konklusion, der sædvanligvis bliver tillagt denne profeti, nemlig at det refererer til helligånden. Forklaringen med helligånden bliver udelukket i et tidligere vers i Johannes, hvor vi læser:

(Johannes 16:7)
Dog, jeg siger jer sandheden: det er gavnligt for jer, at jeg går bort. Thi hvis jeg ikke går bort, kommer Talsmanden ikke til jer...

Det er klart fra Biblen, at helligånden plejede at "besøge" mænd, både før og under Jesus' virke. Johannes Døberen blev fyldt af Helligånden, før han blev født, og Jesus selv modtog Helligånden i form af en due. Kendetegnene på denne talsmand, som vi kan udlede af profetien, er følgende:

1. Han kommer ikke før efter Jesus forlader jorden.
2. Han vil forblive for evigt hos de troende.
3. Han vil prise Jesus.
4. Han vil udtale, hvad han hører fra Gud.

Disse kendetegn kan kun passe på profeten Muhammad, som de følgende korte kommenterer viser:

1. Profeten Muhammad var den eneste budbringer, der kom efter Jesus. Der var en periode på seks århundreder mellem dem. Jesus mission var begrænset til "de fortabte får af Israels hus". Men Muhammads var et universelt budskab. Dette forklarer det andet kendetegn.
2. Kun profeten Muhammads budskab var bestemt af Gud til at være

universel og for evig. Dette stemmer overens med erklæringen, at talsmanden vil forblive med de troende.

3. Ingen anden profet priste Jesus, så meget som profeten Muhammad gjorde. Jøderne kaldte ham bedrager og beskyldte hans moder for umoralitet. De prøvede at korsfæste ham. Profeten Muhammad regnede Jesus for en stor profet og "Guds Ord". Quranen tilskriver ham mirakler, der ikke er nævnt i Biblen. Maria regnes for den mest rene og kyske kvinde og den bedste blandt alle Paradisets kvinder. Derfor priste Muhammad virkelig Jesus.
4. Det fjerde kendetegn passer også på profeten Muhammad. Quranen blev åbenbaret for profeten Muhammad gennem englen Gabriel. Da englen var færdig med at recitere Quranen, plejede profeten at overbringe mundtligt til sine følgere, hvad han havde hørt fra englen, uden at lægge noget til, forandre eller glemme noget. Quranen beskriver også profeten Muhammad, sigende:

(53:3-4)
Han taler ikke ud af egen lyst. 4 Det er en åbenbaring, der blev indgivet, intet andet.

Hvis vi sammenligner dette med:

(Johannes 16:13)
...thi han skal ikke tale af sig selv...

vil vi se den slående lighed mellem kendetegnede på talsmanden og profeten Muhammad. Disse og andre profetier i det Gamle og det Nye Testamente forudsiger i uforlignelige vendinger ankomsten af profeten Muhammad, som bliver afvist af jøderne og kristne på basis af misforståelser og fordomme, fremfor på basis af omhyggelige studier af Biblen, Quranen og moderne fund indenfor sammenlignende religionsstudier.

Jesus' himmelfart

Det er en trist kendsgerning indenfor historien, at ikke mange følger "den lige vej" som Jesus kaldte folk til. Han blev fulgt af nogle få disciple, der var inspireret af Gud til at støtte ham. Ikke kun lagde de vantro planer om at dræbe Jesus (som de gjorde med Muhammad seks århundreder senere), men Gud havde en bedre plan for ham og hans følgere, som Quranen fortæller os i det følgende vers:

(3:52-56)
Da Jesus fornemmede deres vantro, sagde han: "Hvem er mine hjælpere til Gud?" Disciplene sagde: "Vi er Guds hjælpere! Vi tror på Gud. Vær du vidne til, at vi overgiver os til Ham!" 53 Herre! Vi tror på, hvad Du har sendt ned, og vi følger udsendingen. Skriv os op blandt vidnerne!" 54 De lagde listige planer, og Gud lagde listige planer. Gud er den bedste til at lægge listige planer. 55 Da Gud sagde: "Jesus, jeg vil kalde dig bort, løfte dig op til Mig, rense dig for dem, der er vantro, og sætte dem, der følger dig over dem, der er vantro, indtil opstandelsens dag. Da vil i vende tilbage til Mig, og Jeg vil dømme mellem jer i det, hvorom i var uenige. 56 De, der er vantro, dem vil Jeg pålægge en streng straf i denne verden og i den hinsidige. De vil ikke have nogen til at hjælpe sig."

Som det foregående vers indikerer, blev Jesus løftet til himmels, før han "døde". Det betyder, ifølge Quranen at han ikke blev korsfæstet. Det var Jesus' fjenders plan at dræbe ham på korset, men Gud reddede ham, og en anden blev korsfæstet. Dette komplot og de falske anklager mod Maria regnes af Quranen for at være nogle af synderne hos de ikke-troende jøder. Alt dette er tydeligt i det følgende citat:

(4:156-159)
Fordi de var vantro og rettede en alvorlig og falsk anklage mod Maria, 157 og fordi de sagde: "Vi har dræbt Messias, Jesus, Marias søn, Guds udsending" – men de dræbte ham ikke, og de korsfæstede ham ikke. Det forekom dem blot således. De, der er uenige om ham, er i tvivl om den sag. De har ingen viden derom, men kun løse formodninger. De har med sikkerhed ikke dræbt ham. 158 Nej, Gud løftede ham op til sig. Gud er mægtig og vis. 159 Der findes ingen blandt Skriftens folk, der ikke vil tro på ham før hans død. På opstandelsens dag vil han vidne imod dem.

Hvem var den person, der blev korsfæstet istedet for Jesus? Quranen går ikke i detaljer på dette punkt, og den giver heller ikke noget svar på dette spørgsmål. Quranens fortolkere har foreslået nogle få navne. Men alle disse er individuelle gætterier, ikke støttet af Quranen eller af profeten Muhammads udsagn. Dette betyder, at Jesus vil komme tilbage før Dommedagen. Igen, hans anden komme, er ikke klart nævnt i Quranen. Dog, dem der forklarer Quranen forstod det sidste vers i det foregående citat:

Der findes ingen blandt Skriftens folk, der ikke vil tro på ham, før hans død. På opstandelsens dag vil han vidne imod dem.

til at betyde, at Jesus vil komme tilbage, og alle kristne og jøder vil tro ham før han dør. Denne forståelse er understøttet af autentiske udsagn fra profeten Muhammad.

Punkter til overvejelse

Efter at have læst denne præsentation vil en troende kristen måske sige: "Dette er, hvad muslimer, som vi altid har regnet for hedninger eller vantro, siger om Jesus". Men det synspunkt, som Quranen præsenterer, fortjener en alvorlig overvejelse, i det mindste af dem, der virkelig er interesseret i Gud, tro og endda Kristendommen, af følgende årsager:

1. Quranen er den sidste version af Guds åbenbaringer, og hvad den siger er den endelige sandhed. Dette betyder måske ikke meget for dem, der ikke tror på Quranen som sådan. Dog, Quranens historie, moderne tekstkritik og videnskabelig forskning omkring indholdet i dette skrift, lader ingen tvivl om den sandhed, den indeholder. De mange udsagn om, at Quranen er Muhammads ord, hvor han kopierede sine informationer fra jødiske og kristne kilder, er gjort af folk, der ikke kender verdenshistorien, Quranen eller Muhammad. Den første arabiske oversættelse af Biblen fremkom to århundreder efter Muhammads mission. Hvis vi dertil lægger Muhammads analfabetisme og knapheden på religiøse bøger på et hvilket som helst sprog, udenfor kirker og templer, i det sjette århundrede, vil vi forstå det absurde i denne påstand.

2. Enheden og almengyldigheden af Guds budskab kræver, at folk accepterer alle Guds udsendinge. Afvisningen af en af dem, er ensbetydende med afvisningen af dem alle. Jøderne afviste Jesus' og Muhammads mission, de kristne afviser Muhammads mission, hvorimod muslimer accepterer dem alle, men afviser ukorrekte historiske fortolkninger og menneskelige elementer i disse missioner.

3. På grund af Quranen elsker og respekterer muslimer Jesus, som de elsker og respekterer profeten Muhammad. Desuden rapporterer Quranen om nogle af Jesus' mirakler, der ikke er nævnt i det nuværende evangelie. For eksempel, Quranen fortæller, at Jesus talte i vuggen og var i stand til at fortælle folk, hvad de spiste eller opbevarede i deres huse, bare for at nævne nogle få.

4. Det er almindelig kendt, at guddommeligheden af Jesus blev introduceret af Paulus og hans følgere, og blev grundlagt på de døde kroppe af millioner af kristne op gennem historien, hvilket fremkaldte Castillos velkendte bemærkning:

"At brænde en mand er ikke at bevise en doktrin".

5. Valget af de nuværende fire evangelier blev påtvunget ved konferencen i Nicea år 325, under den hedenske kejser Constantines auspicier, udfra politiske grunde. Bogstaveligt talt blev i hundredevis af evangelier og religiøse skrifter regnet for apokryffe, dvs. bøger af tvivlsom pålidelighed. Nogle af disse bøger var skrevet af Jesus' disciple. Hvis ikke de var mere autentiske, end de fire evangelier, så var de af lige så stor pålidelighed. Nogle af disse er stadig til stede, såsom Barnabas Evangeliet og Shepherd of Hemas, der er i overensstemmelse med Quranen.

6. Det unitariske begreb og Jesus' menneskelighed bliver ikke kun holdt af muslimer, men også af jøder og af nogle af de tidlige grupper indenfor Kristendommen, som f.eks. : the Ebionites, the Cerinthians, the Baslidians, the Capocratians og the Hypistarians, for at nævne adskillige af de tidligere sekter. The Arians, Paulicians og Goths accepterede også Jesus som Guds profet. Selv i vore dage er der kirker i Asien, i Afrika, den Unitariske kirke og Jehovas Vidner, der ikke tilbeder Jesus som Gud.

7. De mest omhyggelige studier af Biblen har vist, at den indeholder en stor portion tilføjelser, som hverken Jesus eller dem, der skrev evangelierne har udtalt. Kirken, som Heinz Zahrnt sagde, "puttede ord ind i Jesus' mund, som han aldrig sagde, og tillagde ham gerninger, som han aldrig udførte".Nogle af kirkens medlemmer kom frem til disse konklusioner. De bliver dog holdt hemmelige eller kun tilgængelige for specialister. En af disse, der har vist, at det meste af, hvad kirken siger om jesus, er ubegrundet, er Rudolf Augustein i sin bog "Jesus Son of Man" (udgivet i Tyskland 1972 og oversat til engelsk 1977).

8. Problemet med nutidens kristendom er personligheden hos Jesus, som er fuldstændig misforstået. Jesus' natur, hans mission og hans påståede død og opstandelse er alle blevet udfordret af studier indenfor dette område. En af disse er en bog ved navn "The Myth of God Incarnate", der kom frem i 1977 (redigeret af John Hick) og skrevet af syv teologiske lærde i England. Deres konklusion er, at Jesus var "en mand, godkendt af Gud til en speciel rolle indenfor det guddommelige formål, og ...den senere forståelse af ham som Gud legemliggjort, ...er en mytologisk og poetisk måde at udtrykke hans betydning for os". Det bedste George Carey kunne sige, under hans forsøg på at modbevise disse teologers fund er, at med mindre man accepterer Jesus som Gud legemliggjort, vil man ikke være i stand til af forstå Jesus' mission eller forklare dens virkning på folk. Dette er helt bestemt et meget svagt argument, fordi alle store

profeter, som Abraham, Moses og Muhammad havde en enorm virkning på folk, og ingen af dem påstod at være Gud eller Guds søn.

9. Begrebet Treenighed er selvfølgelig ikke tilstede i den nuværende Bibel. Der er erklæringer, der benægter det, så som:

(Markus 12:29)
..."Herren vor Gud, Herren er en.

10. Det er værd at bemærke, at Jesus aldrig gjorde fordring på guddommelighed, selv ikke i den nuværende bibeltekst. Udtrykket "Guds søn" kan ikke siges at være kommet fra Jesus selv. Hasting i "The Dictionary of the Bible" siger: "Om Jesus bruger titlen om sig selv er tvivlsom". I min gennemlæsning af Biblen, fandt jeg kun to tilfælde i Johannes Evangeliet, kapitel 5 og 11, hvor Jesus bruger "Guds søn" til at refererer til ham selv. Andre tilfælde bliver titlen brugt af andre. Selv disse er meget begrænsede. Dog, selv hvis titlen "Guds søn" blev brugt af Jesus selv, bør man huske de følgende punkter:

a) Som en bibelsk lærd sagde: "Semitisk sprogbrug ville aldrig have tilladt ordret betydning, også selvom sådan et udtryk ville blive fortolket bogstaveligt i den hellenistiske verden, som Jesus' følgere tilhørte".

b) Det Nye Testamentes græske ord brugt for "søn" er pias og paida, hvilket betyder "tjener" eller "søn" i betydningen tjener. Det er oversat søn, når det refererer til Jesus og tjener, når det refererer til andre, i nogle bibeloversættelser. (Mufassir, p. 15)

c) Titlen "Menneskesønnen", som er , hvad Jesus kaldte sig selv og forekommer 81 gange i evangelierne er den klareste beskrivelse fremhævet af Jesus om hans menneskelighed. Den klassiske tolkning af denne titel er, at den er brugt for at understrege den menneskelige side af Jesus. Nu det spørgsmål, som melder sig selv er: Lægger nutidige kristne vægt på dette aspekt hos Jesus?

Paven modsiger Biblen

Den traditionelle bibelske beretning om Jesus' korsfæstelse er, at han blev arresteret og korsfæstet efter ordrer og planer fra ypperstepræsten og de jødiske ældre. Denne beretning blev benægtet i 1960erne af den højeste katolske autoritet, selveste paven. Han udstedte en erklæring, hvori han sagde, at jøderne intet havde at gøre med Jesus' korsfæstelse. Dette

modsiger helt bestemt den bibelske beretning. Du vil måske sige: Det er et politisk dekret. Dette er i overensstemmelse med, hvad muslimer siger: At kirken har introduceret mange elementer ind i kristendommen, og var under indflydelse af mange faktorer, der gjorde deres syn på kristendommen ikke kun foranderlig men, i det store og hele, modsigende de tidligste kristne.

Religion versus Videnskab

De religiøse synspunkter angående Gud, Biblen og menneskets forhold til Gud, som kirken præsenterede, tvang folk til et uheldigt valg: enten videnskab eller Gud. De fleste uddannede folk er kommet til den konklusion, at man ikke kan være videnskabsmand eller uddannet og samtidig være kristen. Derfor har mange filosoffer, videnskabsmænd og flertallet af folk tabt håbet om at forene religion og videnskab. Denne uheldige opfattelse blev senere generaliseret til at omfatte enhver religion, som et resultat af den vestlige civilisations indflydelse, der for var størsteparten kristen. Hele dette stridsspørgsmål ville ikke have blevet aktuelt, hvis Jesus' lærdomme ikke var blevet forvrænget eller forfalsket. Dette er fordi, som Islam ser på det, at der overhovedet ikke er nogen modsigelse mellem religion og videnskab. Videnskabelige fakta er kun en kilde til vores kenskab til Gud. Den anden kilde er åbenbaring, som det fandtes i Jesus' oprindelige lærdomme og den nuværende tekst i Quranen. Både religion og sand videnskabelig viden er fra den samme kilde: Gud, så Han ikke modsiger Sig selv.

Derfor, begreber som Treenighed, Guds søn, Arvesynd, Forsoningslæren osv., der er et produkt af forvrængning og misforståelser i Kristendommens historie, drev folk væk, ikke kun fra Kristendommen, men også fra andre religioner, inklusiv Islam, der dog ikke er plaget med disse problemer. Det er grundet den kendsgerning, at mange mennesker tror, at fordi Islam er en religion (selve meningen af ordet religion er meget mangelfuld i vestlige sprog), så må den være lig med Kristendommen. Meget få har interessen for, eller muligheden for at opdage falskheden i denne antagelse.

Beviser på den Quraniske forklaring

Denne implicitte antagelse er en af årsagerne til den tøven og uvillighed hos mange mennesker til at acceptere det Quraniske syn på Jesus. Dette til trods for den kendsgerning, at dette synspunkt bliver støttet af:

a) Kristendommens tidlige historie, der fortsatte i tre årtier som en sekt indenfor Jødedommen.
b) Skikken hos mange kristne sekter og lærde op gennem Kristendommens historie.
c) Kendelsen fra mange bibelske lærde og videnskabelige undersøgelser, der er anvendt på Biblen.
d) Instinktet hos mange mennesker, (af hvilke nogle tror de er kristne) som tror på EN Gud, men som ikke kan acceptere Jesus som Gud eller som Guds søn.

Det er værd at bemærke, at de vigtigste forskelle mellen den Quraniske beretning, og hvad moderne forskning og de lærde har fundet ud af, er, at Quranen sagde, hvad den siger nu om Jesus og hans mission for fjorten århundreder siden, og har aldrig skiftet standpunkt.

Årsager, der afholder folk fra Islam

Nogle af andre årsager, der kan være bestemmende for afvisningen af den Quraniske beretning, includerer:

1. De hævdvundne fordomme mod Islam, der til dels var et produkt af korstogene, og til dels et produkt af den arabisk-israeliske konflikt i Mellemøsten.
2. Forvirring. Mange mennesker, selvom de ikke accepterer Kristen-Dommen, ved ikke hvor sandheden findes.
3. Socialt pres og akademisk omdømme. Mange mennesker har været bange for at acceptere Islam, fordi de følte, de ville blive hånet, udstødt af slægtninge og venner, hvis de åbenlyst afviste Kristendommen og accepterede Islam. På det akademiske niveau, specielt blandt orientalister, hvis en person skriver gunstigt om Islam og Quranen, vil ingen anmelde hans arbejde eller citere fra det eller endda betragte det som et videnskabeligt arbejde. Han kan endda blive ødelagt professionelt. The Washington Post (5.januar, 1978) rapporterede om en professor fra Richmond Universitetet, Dr. Robert Alley, der mistede sin ledelse af Afdelingen for Religion, fordi han holdt det

synspunkt, at Jesus aldrig påstod af være Guds søn. Efter en betydelig mængde forskning i nyfundne gamle dokumenter, konkluderede Dr. Alley at:

De Bibelpassager, hvor Jesus taler om Guds søn er senere tilføjelser ... Hvad kirken siger om ham. En sådan påstand om guddommelighed for sig selv ville aldrig have været i overensstemmelse med hele hans livsstil, som vi kan rekonstruere. For de første tre årtier efter Jesus, fortsatte Kristendommen som en sekt indenfor Jødedommen. De første tre årtier af dens eksistens var kirken indenfor synagogen. Det ville have været fuldstændig uforståeligt, hvis de (Jesus' følgere) havde tydeliggjort Jesus' guddommelighed.

Islam: Det Naturlige Kald

På trods af disse foktorer og visse andre, som jeg ikke har nævnt, er der mange folk, der har underkastet sig sandhed. Det islamiske syn på Jesus og andre vigtige anliggender forekommer dem, der bliver introduceret for det, som noget, der giver mening og noget, som de stiltiende er enige i, uden at vide det. Dette og andre egenskaber har gjort Islam til den hurtigst voksende religion i verden op gennem historien. Det appellerer endda til troende kristne, forde de opdager at:

a) Islam afskaffer ikke Jesus, snarere bliver han placeret i den rigtige position i en lang række af mænd, der bragte virkelig frelse til menneskeheden. I virkeligheden tilføjer de en ny dimension til deres forståelse af Gud, profetskab og åbenbaring.
b) Når Kristendom og Jødedom (eller for den sags skyld enhver religion) bliver betragtet fra et islamisk perspektiv, passer de nydeligt ind i den almene ramme omkring enheden af Gud og Hans planer for menneskeheden. Derudover vil man tydeligt forstå, hvorfor der er nogle huller eller uoverensstemmelser omkring visse stridspunkter i Biblen.
c) Islam regner sig selv for det sidste led i en lang kæde af åbenbaringer. Det lover følgerne af tidligere trossystemer stor belønning, hvis de tilføjer troen på Islam til deres tidligere tro. Profeten Muhammad sagde: "Den, der har troet på sin religion, og så tror på, hvad der blev åbenbaret for mig, vil blive belønnet to gange (af Gud)" Det vil sige, en gang for at tro på sin religion, og den anden for at vedkende sig sandheden og tro på Islam.

For at summe det op, Islam regner Jesus for en af Guds store profeter. Hans opgave var at prædike Guds enhed, og at lede mennesket til hans Frelser (Gud). Han påstod aldrig at være andet end en tjener og en Guds udsending. Den Quraniske beretning om hans liv og mission bliver støttet af overvældende beviser. Muslimer tror på og afventer Jesus' anden komme. Han vil komme tilbage, ikke som Gud for at dømme de ikke-kristne, men som Jesus, Guds tjener. Hans komme vil være for at rette de misforståelser, som folk har udviklet omkring hans personlighed og hans mission. Ifølge et udsagn af profeten Muhammad vil han opholde sig her i fyrre år, der vil blive de lykkeligste år af livet her på jorden. På det tidspunkt vil alle tro på ham som udsending, ikke som Guds søn. Dog, hvad med dem, der ikke vil være i stand til at leve til hans anden komme? De må hellere gøre det nu!

Yderligere læsestof om Islam og Kristendommen (på engelsk)

1. M.M. Pickthall, The Meaning of the Glorious Quran. T.B. Irving Etal, The Quran: Basic Teaching Hamuda Abdulati, Islam in Focus
2. M. Qutb. Islam: The Misunderstood Religion.
3. B.A. Bawany, Islam: The first and Final Religion.
4. Maurice Bucaille, The Bible, The Quran and Science.
5. Maurice Bucaille, The Origin of Man.
6. Lordsale and Laura Ragg, The Gospel of Barnabas.
7. Muhammad Ata-ur-Rahman, Jesus: A Prophet of Islam.
8. Rudolf Augustein, Jesus, Son of Man.
9. John Hick (ed), The Myth of God Incarnate.
10. SS Mufasser, Jesus in the Quran.

Nogle af disse bøger om Islam kan skaffes fra:

World Assembly of Muslim Youth (WAMY)

P.O. Box 10845
Tel. (01) 4641663
Riyadh 11443, Saudi Arabia

Conveying Islamic Message Society
P.O. Box 834 Alexandria, Egypt

Eller det nærmeste islamiske center i din del af verden.

Introduktion

Den islamiske beretning om Jesus' liv er ret så fornuftig og rimelig, og placerer Jesus på hans rigtige plads blandt Guds store sendebud til menneskeheden. Selvom det islamiske syn på Jesus stemmer overens med, hvad mange mennesker instinktivt tænker, så bliver det sommetider afvist, bare fordi, det er, hvad Islam siger om ham. Dog, dem, der kommer til Islam med et åbent sind og uden fordomme, vil bøje sig for logikken og troværdigheden af den islamiske beretning om Jesus. Den islamiske position bliver især værdsat af dem, der har haft problemer med de forskellige kristne dogmas, der har koncentreret sig om personligheden hos Jesus Kristus.
Det følgende er et brev, som jeg modtog fra en af seerne, der fulgte mit program: Islam in Perspective, sendt af det saudiarabiske fjernsyn, kanal to. Det er som reaktion på en to-episoders diskussion om Jesus kaldt: Jesus in Islam. Jeg inkluderer dette brev her af følgende årsager:

1. Skribenten er en ekspert på dette område som religionsstuderende og som en objektiv søger af sandhed.
2. Skribenten var et troende kristen, der kender kristnes følelser og tro angående Jesus Kristus.
3. Skribentens forklaring om, hvordan de kristne afveg fra Jesus' instruktioner og mission, er fuldt ud sandsynligt og forklarer den nuværende kristne tro om Jesus.

Jeg vil gerne takke skribenten for hendes venlige tilladelse til at inkludere hendes brev i denne publikation. M.J.

Hvorfor hævder kristne at
Jesus er Guds søn?

Kære læser,

Assalamu Aleikum Wa Rahmatullah
(islamisk hilsen, betydende: Guds fred være med dig/jer)

UDTALELSE ANGÅENDE DISKUSSIONEN I DERES PROGRAM.

Jeg var meget interesseret i Deres TV-diskussion, da dette er et emne, som jeg har diskuteret mange gange, både som religionsstuderende og også udenfor studentermiljøet, i mange dele af verden. Som en engelsk muslim konvertit, nu bosiddende i Saudi-Arabien, finder jeg den skarpe kontrast mellem samfund tankevækkende på mange punkter.

Ved at fokusere på naturen af Jesus og Maria, som forklaret i Quranen og i Evangeliet i det Nye Testamente, ser vi to modsættende synspunkter – den kristne lære, at Jesus er "Guds søn", og den Quranske, tilsidesættende alle sådanne påstande. Det bliver derfor nødvendigt at stille spørgsmålet: HVORFOR var det nødvendigt for de tidlige kristne at fremsætte sådan en påstand om Jesus, når han dog aldrig selv fremsatte en sådan påstand.

Det er min opfattelse, at svaret bliver klart, hvis vi studerer den basis, som religionerne Islam og Kristendom hviler på. Som muslimer baserer vi vores tro på Gud og på Ham alene, og på Quranen – Guds ord til Hans profet Muhammad (fred være med ham), som vi også tror på – som en sand profet af den ene Gud. Muhammad (FVMH) er Guds tjener, trofast og lydig og fuldstændig menneske – han forbliver redskabet for Guds formål, der er at lede Hans (Guds) folk tilbage til Ham igen.

Nu, som en total modsætning, vender vi os mod Kristendommen – en religion bygget, ikke omkring Gud, eller Hans bog – for der var ingen "bog" før 150 år efter Jesus' "død". Kristendommen blev opbygget omkring personen Jesus selv. Ved at lægge mere vægt på Jesus' magnetiske og vidunderlige personlighed, og ude af stand, og uvillig til at beskrive profetens effekt på alle, der kom til ham i hverdagen – bliver flere egenskaber tilføjet til hans ry. En mand, der kunne udføre mirakler, bringe de døde tilbage til livet, helbrede de spedalske, og de blinde – alt ved Guds vilje, er helt bestemt en vidunderlig mand, velsignet af Gud,

født ved Guds vilje, for at være til Hans tjeneste. Men efter hans "død" må denne "magiske" personlighed holdes i live, og "Guds søn" forekommer som en passende kvalifikation for alle hans handlinger.

Bosat i et samfund, stærkt influreret af de græsk-romerske guder, der alle var "supermennesker", må den uddannede tidlige kristne helt sikkert også være under indflydelse af disse tanker i deres omgivelser. Paulus selv, en af Kristendommens store lærere, var en hellenistisk jøde, som aldrig så eller mødte Jesus i sit liv. Alligevel er der mange af hans rapporterede udsagn, der viser indflydelsen af den tid, han levede i. "Den levende Frelser" var meget virkelig for ham.

Den mirakuløse natur af Jesus' fødsel, kunne også være en hjælp til at tro på ideen om Jesus' identitet som Guds søn. Men den er barnlig i sin 1+1=2 type filisofi, dvs. Gud blæste ind i Marias livmoder – Maria fik jesus, derfor er Gud Jesus' fader og Jesus er Hans søn. Hvad kristne er ude af stand til at se og forstå er, at ved Jesus' fødsel og undfangelse ser vi en rørende og vidunderlig åbenbaring af Guds kærlighed.

Vi bliver fortalt af både Quranen og kristne skrifter, at Maria var en ung kvinde af usædvanlig renhed, både i sind og krop. Hun blev bragt til verden, allerede garanteret som Guds tjener, velsignet af Gud. Mens hun var i Guds tjeneste i synagogen kunne hun selv frembringe små mirakuløse hændelser ved Guds hjælp. Hvor naturligt er det så ikke, at Gud, efter valget af hende til at være det redskab, ved hvilket Hans nye profet skulle fødes på jorden – vælger et middel, hvor intet af hendes velsignede renhed bliver berørt. Hun tjener sin Gud, og ved at gøre dette, bevarer Han (Gud) i Hans uendelige kærlighed, hendes dyrebare ædle renhed. Dette behøver helt bestemt ingen forskønnelse – ingen krav om at være "Guds søn". Guds skabelse, ja, men ikke søn ved faderskab. Det er klart ikke hensigten.

Den kendsgerning, at så lang tid forløb, før nogen af Jesus' udsagn blev nedskrevet, gav også mulighed for at den "mundtlige overlevering", ved hvilket de blev viderebragt, havde forandret originalen væsentligt. Og alligevel, i de tre synoptiske evangelier (Johannes skrevet sidst og fuldt af religiøs dogme), Mathæus, Lukas og Markus ser vi, på trods af forandringer – et billede af Jesus som en rolig, og dog magnetisk personlighed – en profet inspireret af Gud, med stor kærlighed til hele menneskeheden, sendt for at skærpe vores opmærksomhed om Gud. I alle livets aspekter prøvede Jesus at åbne vore øjne og vore hjerter til en større opmærksomhed overfor Gud – en uselvisk vurdering af os selv om vore tanker, om vore handlinger, og forøge vores tro og tillid til Gud. Kun ved

at gøre dette, med et barns enkle tro og tillid, vil Guds kongedømme komme på jorden – denne ide bliver gentaget mange gange i adskillige af hans rapporterede udsagn. Denne nærhed med Gud var tydelig fra den styrke, som han erhvervede fra bøn, og den magt til at udføre mirakler, givet ham af Gud. Alligevel, selv med denne magt og udførelsen af Guds undere, erklærede han ALDRIG sig selv Søn af Gud. I Jesus' betydning af ordet "Søn" er vi alle Guds børn, Hans sønner og døtre her på jorden, og som sådan lærte Jesus folk at bede til: "Vor fader, du som er i himlen".

Af den egentlige mængde af ord, som han udtalte, eller må have udtalt i sin lære, er der kun meget, meget få, der er blevet nedskrevet, og de er ikke alle pålidelige. Jesus lod til primært at interessere sig for de fattige, de undertrykte, de udstødte, de syge – og var ikke tolerant overfor farisærierne og det meningsløse religiøse "kan ikke" hos de såkaldte fromme. Han henvendte sig til folks hjerter og hans tema var menneskelighed og kærlighed. Var det hans mening at etablere en kirke? Jeg tror, det var – men ikke i den forstand, vi ser kirken i dag – Jesus var praktisk såvel som spirituel. Jeg tror han ønskede at skabe et samfund af folk, hvis tro på Gud bandt dem sammen, uanset race eller tro, i en familie-type, beskyttet "slægtsskab" under Guds ledelse. Det er ikke egentlig evident i hans lærdomme, at han så sig selv som et stort skinnende lys i denne proces. Han havde mere tilbøjelighed til at betragte sig selv som et redskab i Guds hænder.

Ved at løfte ham op til utrolige højder, bragte de tidlige kristne følgere på sig selv uendelige problemer ved teoretisk at forklare korsfæstelsen – og fra dette kommer doktrinen med de lidende tjenere, bragt på bane i de gamle jødiske tekster – nævnt i Esajas, og doktrinen med ofring for menneskets synder, og den følgende særposition af Jesus, som er meget vigtig for de tidlige kristne. En hedning kunne være lige trofast overfor mange "guder" – men i Kristendommen kunne dette ikke lade sig gøre – KUN ved tro på Jesus kan den kristne håbe på frelse. KUN ved at accepter hans død for menneskets synder – og KUN ved troen på hans opstandelse (for som Guds søn må Gud løfte ham op igen) kan den kristne håbe på opnåelsen af Paradis. Alle andre veje er døden – selvom dette absolut placerer Jesus mellem Gud og Hans folk – en position, han aldrig besad i hans liv på jorden.

Doktrin ovenpå doktrin bliver sammenflettede, og vi finder i kirkens historie endeløse møder, teorier og argumenter omkring Jesus' natur – Faktisk er han nu blevet, ikke så meget en håndgribelig realitet, snarere et ujordisk semi-spirituelt væsen, svøbt i endeløse doktriner og dogmas, langt fra den enkle, milde personlighed, i hvilken Gud placerede så meget

magt, for at kunne bringe viden til Hans folk. Har kirken ikke derved tilintetgjort Jesus' eget objektiv – enkelthed?

Vi finder i "Treenigheden" – Fader – Søn – og Helligånd, måske kulminationen af folks anstrengelser for en "overhøjhed" i religiøse udtryk, og dermed en gåde, som få kristne i dag kan forklare fyldestgørende. Guds ånd var lige så virkelig i Moses' og Abrahams dage, som de var i profeten Muhammads (fvmh) tid. Den behøver ikke at blive holdt fanget i en "menneskeskabt" trekant. Jesus forbandt heller ikke sig selv med nogen teori af denne slags.

Det er sørgeligt, at ved Islams komme, følte de kristne, at de så ankomsten af den "falske profet" eller af Antikrist, fortalt om i Johannesåbenbaringen (Nye Testamente). Det er endda endnu mere trist, at den adelsmand, der organiserede det andet korstog mod muslimerne, blev tilbudt at læse en kopi af en oversat Quran – og smed den væk. Det er trist, fordi det reflekterer en holdning overfor Islam, som kan ses indtil den dag i dag – holdt i live i korstogenes historie, og baseret på en total uvidenhed. Det er nu op til muslimer at forsvare deres tro, og for kristne til i det mindste at vise villighed til at blive klar over meningen med Islam. Jeg er sikker på, at for mange vil Islam og dens lære være som en bjergstrøm i ørknen, til de tørstige sjæle hos mange, søgende efter sandhed.

Med venlig hilsen

Mrs. Zahra Aziz

Slut

Backcover

I Guds navn, den Nådige, den Barmhjertige

Sura 56:10-12
10 Men de, der gik forud! De, der gik forud,
11 de bliver bragt Ham nær,
12 i lyksalighedens haver,

(And those Foremost (in faith) will be foremost (in the Hereafter) 10 These will be those Nearest to Allah 11 In gardens of Bliss 12.)

"Å Allah! Lad dem være dem, der gik forud.

Denne bøn er for vore brødre, der bidrog til trykning af denne bog.

Conveying Islamic Message Society (CIMS) er en forlængelse af aktiviteterne hos Conveying Islam Center, der blev grundlagt i 1929 af Eng. Mohammed Taufik Ahmed (må Gud vise ham barmhjertighed) Conveying Islam Center fortsatte med at sprede Islam med visdom og smuk prædiken over hele verden, over en periode på 60 år, der medførte at tusinder af udlændinge af forskellige nationaliteter konverterede til Islam.

Så blev Conveying Islamic Message Society oprettet i 1974. Den er autoriseret af: The Ministry og Social Affairs under registrerings nummer (536) og den spiller samme rolle som Conveying Islam Center, angående at gøre verden opmærksom på Islams principper ved hjælp af bøger og pjecer på forskellige sprog og at svare på islamiske spørgsmål og forespørgsler ved hjælp af de lærde fra Al-Azhar.

